

ристування та охорони земель першочергового значення набуває подальше вдосконалення земельного законодавства. Враховуючи ситуацію, що склалася, політика земельних відносин має бути спрямована не на зміну форми власності на землю, а на створення умов для ефективного, екологічно безпечного використання землі, підвищення родючості ґрунтів і виробництва сільськогосподарської продукції, сучасну та якісну рекультивацію порушених і забруднених ґрунтів.

Тому вирішення проблеми раціонального використання земельних ресурсів та їх охорони є абсолютно виправданим і потребує швидкого вирішення.

Список використаних джерел

1. *Петренко Ж. А., Томашевська О. А.* Ефективність використання земельних ресурсів: економіко-аналітичний аспект // Вісник Полтавської державної аграрної академії. — 2019. — № 12. — С. 162–168.
2. *Хамініч С. Ю.* Ефективність використання земельних угідь у сільському господарстві України: теоретичні підходи // Ефективна економіка. — 2020. — № 5.

УДК 349.415

Порядок використання земель природно-заповідного фонду

Прокопенко Н. І., ст. викладач кафедри геодезії та землеустрою,
bilanp79@gmail.com,

Криваль В. А., магістр спеціальності 193 “Геодезія та землеустрій”
Сумський національний аграрний університет

На сучасному етапі гостро постала проблема неефективності земель природно-заповідного фонду України. Висвітлено визначення та характеристики земель природно-заповідного фонду, їх склад та розглядається питання охорони даних земель.

Ключові слова: землі природно-заповідного фонду, охорона земель, збереження особливо цінних земель.

Природно-заповідний фонд країни — це території з особливим екологічним та природоохоронним значенням, що відводяться під захист і збереження природи та рідкісних видів тварин і рослин.

Землі природно-заповідного фонду можуть бути використані тільки з дозволу відповідних органів управління заповідниками та іншими природоохоронними установами. Зазвичай дозвіл на використання земель природно-заповідного фонду виділяється лише в тих випадках, коли це не порушує екологічний баланс і не шкодить природному середовищу.

Основні форми використання земель природно-заповідного фонду включають [1, с. 34]:

- екологічний туризм і рекреація, що дозволяє відвідувачам насолоджуватися красою природних ландшафтів, за умови дотримання встановлених правил та режиму відвідування заповідних територій;

- науково-дослідна діяльність, що дозволяє проводити дослідження природних об'єктів та збирати наукові дані про екосистеми та рідкісні види тварин і рослин;
- лісове господарство, коли землі природно-заповідного фонду використовуються для збирання лісових ресурсів з максимальним збереженням екосистем;
- рибальство та мисливство, за умови дотримання встановлених правил та режиму полювання;
- землекористування для сільського господарства або будівництва, якщо це не порушує екологічний баланс та не шкодить природному середовищу.

Оптимізація системи організації та використання земель природно-заповідного фонду країни може бути досягнута шляхом виконання наступних кроків [1, С. 157]:

1. Оцінка наявного стану між землями природно-заповідного фонду.
2. Розробка стратегії оптимізації.
3. Визначення межі земель заповідного фонду.
4. Використання нових технологій.
5. Розвиток екологічного туризму.

Тому використання земель природно-заповідного фонду повинно бути обмеженим та дозволеним лише за дотримання певних правил та режимів. Недотримання цих правил може призвести до непоправної шкоди для екосистем та рідкісних видів тварин і рослин.

Наприклад, незаконне вирубування лісів на території заповідника може призвести до руйнування природних екосистем та природних ландшафтів, а також зменшення кількості та різноманітності видів тварин і рослин. Отже, будь-яке використання земель природно-заповідного фонду має бути добре обґрунтованим та здійснюватися з дозволу відповідних органів управління заповідниками та іншими природоохоронними установами.

Крім того, використання земель природно-заповідного фонду повинно бути здійснене з урахуванням потенційної шкоди для природного середовища. Наприклад, будівництво на території заповідника може порушити екологічний баланс та зруйнувати природні екосистеми. Тому будь-яке використання земель природно-заповідного фонду має бути обґрунтоване науковими дослідженнями та екологічними оцінками впливу на природне середовище.

Список використаних джерел

1. *Кобеньок Г. В.* Збереження біорізноманіття, створення екомережі та інтегроване управління річковими басейнами: Посібник для вчителів і громадських природоохоронних організацій. — К.: Wetlands International Black Sea Programme, 2008. — 200 с.